

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L., s.r.o.**, IČO: X., zast. JUDr. Z., proti žalovanému **1/ Ing. P.** a proti žalovanému **2/ Ing. B.**, obaja zastúpení JUDr. M., **o návrhu na obnovu konania**, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. mája 2008 č. k. 6 Cb 18/2004-35, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. mája 2008, č. k. 6 Cb 18/2004-35 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 526,44 Eur.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh žalovaných na obnovu konania vo veci zmenkového platobného rozkazu zo dňa 13. júna 2003, sp. zn. 20 Zm 41/03 a súčasne zaviazal žalovaných 1/ a 2/ nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 317,63 Eur (39 695,-- Sk) do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ sa domáhali povolenia obnovy konania sp. zn. 20 Zm 41/2003 v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O. s. p., nakoľko mali za to, že konajúci súd pri vydávaní zmenkového platobného rozkazu zjavne pochybil, pretože zo strany žalobcu neboli splnené zákonné podmienky na jeho vydanie. Dôvodom obnovy konania podľa tvrdenia žalovaných 1/ a 2/ mala byť skutočnosť, že počas zmenkového konania nemali vedomosť o tom, že zmenka nebola predložená na platenie aktívne legitimovanou osobu, t. j. konateľom žalobcu, ale dvomi neznámymi konateľmi nespĺnomocnenými osobami. Súd prvého stupňa pri skúmaní dôvodov povolenia obnovy konania v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 O. s. p. zistil, že proti zmenkovému platobnému

rozkazu mohli žalovaní 1/ a 2/ podať v zákonnej lehote námietky, čo však neurobili, a tým si podľa názoru súdu vlastnou nečinnosťou zmarili možnosť procesného uplatnenia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov v konaní. Vyslovil názor, že skutočnosti, uvádzané žalovanými v návrhu na obnovu konania, mohli uviesť v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, a teda v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prípustnosť obnovy konania, vyžadované v ustanovení § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O. s. p., a preto návrh zamietol.

Proti uzneseniu podali žalovaní 1/ a 2/ odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa zjavne pochybil, keď nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ním vykonané jednotlivé dôkazy vyhodnotil účelovo v neprospech žalovaných, tieto dôkazy nesprávne zhodnotil vo vzájomných súvislostiach a vydal nesprávne rozhodnutie. Uviedli, že nepopierajú existenciu § 175 O. s. p., ale majú za to, že zo strany žalobcu preukázateľne neboli splnené hmotnoprávne podmienky na uplatnenie práva. Bolo zákonnou povinnosťou súdu v rámci zmenkového konania skúmať, či sú splnené nielen procesné, ale predovšetkým hmotnoprávne podmienky na vydanie zmenkového platobného rozkazu. Vyjadrili názor, že žalobcovi nevznikli postihové práva voči žalovaným 1/ a 2/, keďže zmenka nebola platiteľovi fyzicky predložená. Zastávajú názor, že pokiaľ zo strany žalobcu neboli splnené hmotnoprávne podmienky konania, objektívne ani nebolo možné zo strany súdu vydať predmetný zmenkový platobný rozkaz. Za absolútne irelevantnú považujú konštatáciu súdu v napadnutom uznesení, že žalovaní nepodali proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky, a tým si vlastnou nečinnosťou zmarili možnosť procesného uplatnenia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov v konaní. Ďalej uviedli, že zmenkový platobný rozkaz bol súdom vydaný nezákonne, teda ide preukázateľne o nulitný právny úkon a je zákonnou povinnosťou súdu zjednať v tomto smere nápravu, t.j. povoliť obnovu konania.

K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ boli ručiteľmi na zmenke, zmenkový platobný rozkaz im bol riadne doručený, pričom mohli proti nemu vzniesť námietky a v nich uviesť všetko, čo proti nemu namietajú. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaných 1/ a 2/ a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

V zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O. s. p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa ustanovenia § 231 ods. 1 O. s. p. návrhom na obnovu konania možno napadnúť i uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre platobný rozkaz.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku). Citované ustanovenie tak, ako i ustanovenie § 228 ods. 1 písm. b/ O. s. p. upravuje procesný prostriedok, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má pôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia.

Dôvody obnovy konania uvádzané žalovanými 1/ a 2/ v návrhu i v odvolaní nemajú povahu skutočností alebo dôkazov, ktoré nemohli bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Tvrdenia, ktorými žalovaní odôvodňovali návrh na obnovu konania, t.j. že návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu nepodpísal štatutárny zástupca žalobcu a že zmenka nebola predložená na platenie aktívne legitimovanou osobu, nemožno považovať za skutočnosti, ktoré bez svojej viny nemohli žalovaní použiť v pôvodnom konaní a nemožno ich považovať ani za dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, že žalovanými 1/ a 2/ označené skutočnosti nie sú dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O. s. p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 526,44 Eur spočívajúce v 1 úkone právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb – vyjadrenie k odvolaniu – 519,49 Eur plus režijný paušál vo výške 6,95 Eur.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 3. júna 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu